

Súd: Okresný súd Senica  
Spisová značka: 6C/416/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615208313  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Horňáková  
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2016:2615208313.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Emíliou Horňákovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti odporcovi: Z. E., nar. X.XX.XXXX, bydlisko L. H. - L. J., J. XXXX, občan SR, o zaplatenie 565,28 € s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

Súd z r u š u j e platobný rozkaz Okresného súdu Senica č. k. 6C/416/2015 - 40 zo dňa 8. decembra 2015.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 233,34 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 27,67 € od 19.1.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 133,16 € od 19.2.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 31,59 € od 19.3.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 40,92 € od 19.4.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh vo zvyšku zamietá.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 23.9.2015 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 565,28 € spolu s príslušenstvom a náhradu trov konania.

Predmetom konania je zaplatenie sumy 565,28 €. Je to suma do 1.000 €, preto podľa ust. § 200ea ods. 1/ O.s.p. ide o drobný spor. Podľa ust. § 115a ods. 2/ O.s.p. v takomto prípade nie je potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie. Rozhodnuté tak bolo vo veci bez nariadenia pojednávania.

Súd vo veci vydal dňa 8.12.2015 platobný rozkaz, ktorý sa odporcovi nepodarilo doručiť do vlastných rúk, preto ho súd v zmysle § 173 ods. 2 O.s.p. zrušil.

Súd vykonal dokazovanie Zmluvou poskytovaní verejných služieb zo dňa 29.10.2012 a jej dodatkom, Dodatkom k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 11.2.2013, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014, listom s názvom „POKUS O ZMIER“ zo dňa 19.8.2015, všeobecnými podmienkami na poskytovanie verejnej telefónnej služby, faktúrami navrhovateľa, a zistil tento stav veci:

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 medzi Slovak Telekom, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na navrhovateľa.

Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 29.10.2012 a jej dodatkom mal súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi 1 ks SIM karty s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, program služieb Happy M a mobilný telefón HTC One V. Doba viazanosti bola dohodnutá na 24 mesiacov. Odporca sa zaviazal zaplatiť právnomu predchodcovi navrhovateľa zmluvnú pokutu vo výške 331,94 € za nesplnenie jeho povinností vyplývajúcich mu zo zmluvy.

Z faktúry zo dňa 1.3.2013, splatnej dňa 18.3.2013 súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa vyfakturoval odporcovi cenu dodanej služby v sume 31,59 €, faktúrou zo dňa 1.2.2013, splatnou dňa 18.2.2013, cenu dodanej služby v sume 133,16 €, faktúrou zo dňa 1.4.2013, splatnou dňa 18.4.2013, cenu dodanej služby v sume 40,92 €, faktúrou zo dňa 1.1.2013, splatnou dňa 18.1.2013, cenu dodanej služby v sume 27,67 €, faktúrou zo dňa 1.12.2013, splatnou dňa 18.12.2013, zmluvnú pokutu v sume 331,94 €. Spolu vyfakturovaná suma 565,28 €, z ktorej sumy odporca neuhradil nič.

Podľa ust. § 43 ods. 1 písm. a/ zák. č. 351/2011 Z.z. v znení jeho neskorších zmien a doplnkov podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa ust. § 43 ods. 12 / zák. č. 351/2011 Z.z. v znení jeho neskorších zmien a doplnkov účastník je povinný a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa ust. § 52 ods. 1/ Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3/ Obč. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4/ Obč. zák. spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 517 ods. 2/ Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1/ nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom do 31.1.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa ( ďalej len „neprijateľné podmienka“ ). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a, ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe tejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh bol podaný dôvodne len v tej časti, ktorej súd vyhovel.

Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb v zmysle zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, z ktorých navrhovateľ ako veriteľ má voči odporcovi ako dlžníkovi pohľadávku, pretože v konaní bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa v prospech odporcu plnil tým, že podľa predmetu podnikateľskej činnosti poskytol odporcovi telekomunikačné služby, za ktoré sa odporca v zmluve zaviazal zaplatiť odplatu. Súd, prejednávajúc vec sporovú, v ktorej bolo povinnosťou účastníkov tvrdiť určité právne skutočnosti a tieto v konaní preukázať, mal preukázané tvrdenie navrhovateľa, že zo zmluvy jeho právny predchodca plnil, poskytol odporcovi svoje telekomunikačné služby. Odporca nepreukázal, že jeho záväzok platiť za služby poskytnuté právnym predchodcom navrhovateľa v sume 233,34 € zanikol zaplatením, a súd preto uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi pohľadávku v sume 233,34 € ako cenu právnym predchodcom navrhovateľa poskytnutých, avšak odporcom neuhradených služieb.

Vyššie uvedená zmluva je v zmysle § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou, keďže k jej uzatvoreniu došlo medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako dodávateľom a odporcom ako spotrebiteľom. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t. j. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Značnú nerovnováhu je možné vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje, alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, prostredníctvom ktorých sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, nápravy už prijatého plnenia alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Vzhľadom na obsah § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je potrebné prijať záver, že neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosť spotrebiteľ dovolával. Návrh spotrebiteľskej zmluvy je v danom prípade pripravený na predtlačenom tlačive, do ktorého sa len vpisujú požadované údaje, na základe čoho spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť jej obsah. V zmysle uvedeného sa súd pri posudzovaní predmetnej zmluvy ako spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 ods. 2 a § 53 ods. 5 OZ zaoberal platnosťou jednotlivých jej dojednaní z hľadiska, či svojím obsahom alebo účelom neobchádzajú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, alebo či jednotlivé dojednania neobsahujú neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú ich absolútnu neplatnosť.

Medzi absolútne neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve zaraďuje Občiansky zákonník v § 53 ods. 4 písm. k) aj ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Dohodnutie zmluvnej pokuty za nezaplatenie dohodnutých splátok sa považuje za sankciu spojenú s nesplnením záväzku, pričom súd prihliada pri posudzovaní jej výšky na dôležitosť a význam povinnosti, ktorá je pokutou zabezpečená. Pokiaľ je výška zmluvnej pokuty dohodnutá v spotrebiteľskej zmluve neprimerane vysoko v pomere k celkovému zmluvnému záväzku, ide o neprijateľnú podmienku, ktorá je podľa § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatná. Ustanovenie § 53 OZ vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. V prípade, že dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Predmetné ustanovenie vyžaduje, aby dodávateľ pri vytváraní podmienok v spotrebiteľských zmluvách konal v súlade s dobrými mravmi, nakoľko spotrebiteľ nemá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy vzhľadom na rozsah a formu zmluvných podmienok reálnu možnosť ovplyvniť ich obsah, prípadne ich vôbec pochopiť. Zmluvné strany sú oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu, ktorá plní funkciu zabezpečovacieho prostriedku pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti. Jej výška, napriek tomu, že ju zákon nijakým spôsobom neohraničuje, by mala byť v súlade s ust. § 3 ods.

1 OZ, teda v súlade s dobrými mravmi. Nie je preto prijateľné, aby spotrebiteľovi vznikla povinnosť platiť neprimerane vysokú zmluvnú pokutu bez ohľadu na to, či počas doby viazanosti 24 mesiacov porušil zmluvnú povinnosť na začiatku tejto doby alebo až na jej konci. Navrhovateľ neprihliadal v tomto smere na tie situácie, v ktorých by odporca ako spotrebiteľ mohol po celú dobu viazanosti riadne plniť svoje povinnosti a zmluvu ukončiť až jeden mesiac pred uplynutím tejto doby. Súd neprijateľnosť zmluvnej pokuty vyhodnotil v kontexte s ustálenou súdnou praxou a právoplatnou judikatúrou, poukazujúc na rozsudok KS v Prešove, sp. zn. 15Co 52/2011, a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo navrhovateľovi právo požadovať od odporcu ako dlžníka, popri plnení, aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Súd preto dospel k záveru, že navrhovateľ žiada oprávnené úroky z omeškania, a preto zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania, ktoré sú v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom do 31.1.2013).

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave, dvojmo.

Základnými náležitosťami odvolania sú: všeobecné náležitosti (Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.